

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, deal hos Mobilselskabet Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Vi blev en symbiose.
Jeg husker, at vi altid lov i vores sang og holdt om hinanden.
Jeg kan huske en konkret situation, hvor min veninde kommer besøg.
Jeg går ikke ud af den sang, og han er der også.
Vi bliver ved med at være i den her sang, og hun kommer ind og sætter sig på sangen.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Det har jeg i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både den stærkeste,
skrøbliste, veste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg f.eks. både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen, jeg helst vil glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere,
og vendeforælskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast,
en slags venskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber,
og måske forhåbentlig selv bliver venner undervejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for venskaber.
Velkommen til.
Hej, Ida.
Hej, Maria.
Skål, hvor er der noget spændende på din telefon?
Det er sværere.
Det vil jeg da ønske, at der gjorde.
Men jeg er simpelthen noget, det er stadig i mit liv, hvor det...
Du bare tjekker sådan...
Jeg sidder og går ind. Instagram tjekker.
Ingen spændende ting.
Går på mail.
Ikke noget nyt, fedt job til at budde eller en check.
Jeg har glemt det et eller andet sted.
Går på LinkedIn.
Og det er jo en plattform, jeg ikke forstår overhovedet.
Der er aldrig nogen, der har henvendt mig til mig på LinkedIn.
Er der nogen, der har gjort det til dig?
Nej, heller ikke til mig, men jeg hører andre, der er sådan her.

Det er på LinkedIn, det skal jeg.

Ja, det gør jeg da også. Folk fløter med hinanden på LinkedIn.

Folk får job inden på LinkedIn.

Folk vil desideres sådan der skaudet i deres dialer.

Jeg ved ingen gang, hvad man skriver til.

Why am I not in this?

Ja.

Men det fører mig faktisk meget naturlig frem til et spørgsmål, jeg har lyst til at sælge dig.

Er dit helvendt?

Lyder det sådan?

Det er nemlig det, jeg bare gerne...

Er der nogen, der har skrevet til mig ind på LinkedIn?

Nej.

Men er der sket nogle andre gode ting, eller er du blevet ved med?

Ligesom at gå og række om og tage penge og miss jobs?

Nej, jeg kan sige, der var faktisk en af mine følger, der skrev...

...på min story for noget tid siden, og der var jeg sådan en god...

Du har faktisk nok ret.

Fordi kan du huske, at jeg...

Det ved jeg ikke, om du kan, men det er faktisk også helt færdig, hvis du har glemt det, for det er røg sygt.

Men jeg havde lige i min periode der, der havde jeg lige nogle dage, hvor jeg så startede af fitness.

Det var længe siden nu.

Dagen efter, jeg startede i fitness, så mistede jeg mig et fitnesskort.

Ja.

Så havde jeg en...

Det var også, hvad man var noget tid siden. Jeg havde lige købt et nyt rejsekort.

Det var som et nogen og to rejsekort.

Ja.

Jeg havde lige taget 300 kr. på det, så mistede jeg det.

Ja.

Så det brugte jeg faktisk to dage på at lede efter, fordi der var 300 kr. på øversten.

Det er mange penge.

Så var det, jeg givet op og køb et nyt rejsekort og putte nye penge på.

De to korte havde dukket op.

Wow.

Altså selv. Man kan meget kort mellemrum.

Ja.

Ej, det er et tydeligt tegn på, at helvede har begyndt at vinde.

Og der var nemlig en af mine følger, der var sådan her, at han lå dit helvænd.

Nu begynder det en ting, at vi har dukket op igen.

Så kan man diskutere rejsekortet heldigt, fordi der var ligget en jakkel om, som jeg ikke har kigget i omkring.

Men fitnesskortet er noget, jeg vil betale penge for at få et nyt fitnesskort af.

Så det fitnesskort, hvor jeg heller ikke har fået noget igen.
Det er faktisk den her fucking 50 kr. ned i min sko.
Sådan. Det er fucking isærne.
Ja.
Ellers så har jeg, jeg tror, nu vil jeg ikke tænkes noget,
men jeg tror, at det er ventligt.
Og jeg var også en astrologolastine, som vi faktisk også har været med her i podcasten.
Og hun fortæller mig jo også,
jeg kan ikke så noget have stjernes brug så godt.
Men det er noget med, at der er stået en eller anden planet.
I simpelthen de sidste 3-4 år, er det så sagt nu.
Og banket ind i mit system.
Dang, dong, dang, dong, så det er gået op og ned.
Nej.
Og så er det vatter på dagen.
Så sagde jeg nemlig sådan, jeg har en fornemmelse af.
Jeg sagde til Simon i går.
Jeg tror, at mit helvæld.
Jeg tror, at jeg begynder at blive heldig nu igen.
Så sagde hun, at fra det første, så er det ikke bare en lille periode.
Du beskriver det som det sidste halve år af dit liv,
hvor du har været altid du heldig.
Du har jo haft de sidste 3-4 år af dit liv,
hvor du simpelthen er blevet tjæsket igennem med den her planet.
På visse parametre, men hvor hun siger, at den har også været væk,
og så er det jo gået godt, men så er den kommet tilbage og banket ind i dig.
Og så har du så været på arbejde igen.
Og det er både sådan, min inddrag ydervardi.
Og så er det nemlig alt, der har med arbejde, økonomi og selvudvikling, og gør.
Okay, meget spændende.
Men kan du genkende, at det har været som en de sidste 4 år?
Ja, altså, for mig var jeg sådan...
Det havde gået et mening, hvis den planet havde stået der hele mit liv.
Du har da sagt, at du har været en meget heldig person.
Ja, ja, men det er der altså gået dængdång op og ned.
Altså, det er jo bare sådan, jeg er.
Jeg føler altid min magur i retrograd, eller hvad fanden det er.
Så, men nu er den slut.
Og så sport, så sagde jeg til...
Så sagde hun, nu er det slut.
Ja, så sagde hun, i går slutte det.
Men så sagde der, så sagde hun, se denne her dato, der står her.
Og så sagde jeg, sjovt, det var i går, og så sagde jeg til Simon, jeg troede, at mit held er vent.
Så var hun sådan...

Jamen, så har du bare gået følte, at planeten har lettet.

Ja, det var ret sjovt.

Det er virkelig mærkeligt.

Men en anden ting, som hun så... Hvad hedder det?

Hvad fanden var det nu?

Ej, jeg havde lige noget på tråden, jeg skulle sige, som jeg har så fået ved, som jeg synes var sjovt.

Øh, jeg har glemt det nu.

Lort.

Så er det helt ordentligt, hvad den lige valgte.

Ej, hvad var det?

Tænke, tænke, tænke.

Jeg sad så ønskelig, at jeg skulle sige det, og så glemmer jeg det.

I til grund af det, jeg skal sige det.

Ej, mand, det var da sjovt.

Jamen, jeg føler, at vi skal give dig lidt tid til, at jeg husker det, hvis du så gerne vil sige det.

Hvis altid når man så husker det, så er det bare slagt, det er så sjovt.

Så har man fået pysket en stemning op.

Det må jeg få en anden god gang.

Ja.

Men det er også meget fint.

Ikke kleferinger.

Okay, men vi følger op på dit hæld løbende.

Jeg glæder mig til at følge med.

Altså at se, hvad for nogle ting der sker for dig i det næste tid.

Jeg har omhældet at komme mig tilbage.

Ja, lige præcis.

Nej, nu har jeg det.

Yes.

Det var ikke noget sjovt.

Men det var noget lidt interessant, synes jeg.

Fordi så sagde jeg, at jeg nemlig så sagde, at hun er der noget særligt, du godt kunne tænke dig for at vide.

Så var jeg sådan, jeg vil godt vide, hvad sker der.

Jeg har snart fødselsdag, sagde jeg på det tidspunkt.

Jeg bliver 33.

Hvad kommer der til at ske med 33. år?

Og så sagde hun bare, ja, men altså som jeg kan se her, så siden 2017,

hvor jeg havde en depression, hvor jeg fik min depression, hvor jeg fik den der hjertesorg, som jeg har snakket om før.

Og så sagde hun, og så faktisk frem til 2021, 2022 eller sådan noget, så var hun der.

Der har du virkelig været igennem mange ting, og bla, bla, og alt muligt.

Og så var hun sådan, og så er det her.

Så efter det, så er man kunne, og så har jeg kommet, og så er den, så har jeg stået banket, og sådan noget.

Så er det jo først i går, og du har fået fred for alt det her.
Og så sagde hun, de 33. år.
Så var hun helt ind.
Noget der ikke.
Så sagde hun, skal du være.
Er der ikke en stor bonus et sted, eller får ikke et eller andet sygt job, eller skal jeg ud og rejse, eller sådan sådan.
Det er meget sjovt.
Der skal jeg ikke tænke.
Og så var jeg bare sådan, hallo!
Du må kigge igennem.
Så var hun sådan, nej, men altså, at det, at der ikke sker nogle ting, er også en speciel ting.
Hun var sådan, at det er jo meget tydeligt, at det er fordi, at nu har du været alle de her ting igennem.
Du har virkelig været nogle år der i Hamburg, og du har været igennem, at den er en stor rejse ind i dig selv,
og fundet af at frem til alle mulige ting, og lært dig selv bedre at kende, og været selvstændig, og skarp dig al mulighed.
Sådan er hun sådan, nu er du lige lidt ro på.
Nu skal du bare have ro på.
Nu skal du bare hygge.
Og så sumer hun ind, og så er hun sådan her, men i 26. og 20.
Der går det ned.
Nej.
Og så er jeg sådan, bare, altså, der er en point god med, hun var sådan her.
Der får du et sindssyg år, og så sad hun, så kunne hun sige alt muligt, altså.
Altså, hun kunne ikke sige konkrete ting, men du ved, der var alt muligt sådan noget, hun kunne sæde alt muligt sådan noget familiehuse,
eller jobhus, og noget mere, de præcis går i en helt anden vej i min karriere, og hun var sådan her, men det bliver et sindsygt godt år.
26.
Og så var jeg sådan, no.
Så glæder du dig bare til det.
Men på en måde fedt.
Jeg var faktisk sådan, der gik først og var lidt trist, og så var jeg faktisk sådan, et fint nok, at have fået videre nu af universet,
at der ikke noget galt lige, at der ikke sker noget, fordi det er bare mening.
Så kan jeg gå og hygge lidt i 33.
Det er okay.
Og så har jeg også sådan en gulvåret.
Så har jeg lige nogle år frem, som jeg kan glæde mig til.
Der sker noget i 26.
Om 3 år.
Ja, ja, der er lidt længe til, det kan godt blive en i år, men...

Jeg var der sådan, der...

Men altså...

Hvad siger man de andre år?

Altså, der skete også lidt, tror jeg.

Men nu var bare sådan der, 26, det blev sindsygt.

Jeg synes faktisk, jeg har allerede i mit 34. år, og så kunne hun godt sige ting igen.

Okay.

Men det var ligesom sådan, 33 og 36, og så op i mit 36. år,

hvor jeg virkelig...

Altså, det bedde så fast, fordi hun blev med at tale om, at 36. året der, 26 i 26, ville blive sindsygt.

Og i 33, her i 23, ville blive...

Æk?

Der var ligesom ikke så meget med mig deroppe.

Det er virkelig spændende.

Det følte jeg videre op på.

Det er sjovt, ikke?

Jo, i 26 kan du lige tage igen.

Der har du slet ikke tid til at sidde her.

Nej, nej.

Der er farer rundt.

Altså, jeg er virkelig spændt, hvad der skal ske med.

Jeg forestiller mig, at jeg skal være en far med.

En far med?

Jeg tror, jeg flyttede til Bovey.

Ej, så ville hun ikke sige, det går ned.

Det kan da godt gå ned på det.

Det var måske også mit...

Rock, bro, sprog mere.

Det tror jeg ikke.

Kristine er brugt.

Altså, hvis det går helt den måde, så ville jeg sige, det gør det ikke i Bovey.

Jo, hvis jeg starter, altså køber en kæmpe grob på Bovey

og laver for eksempel en stort kursusætter eller sådan noget.

Jo, okay, klar.

På den måde?

Ja, ja.

Men se, det kan det godt være.

Uden en vild naturen.

Det, vi skal snakke om i dag, ikke?

Er det ikke mig?

Det er...

Altså forskel fra alle andre afsnit.

Alle andre afsnit.

Ikke dig.

Ej.
Ej.
Det er at være kærestekedelig.
Det er i hvert fald ikke mig, faktisk.
Det er nemlig ikke dig.
Ej.
Det er mig.
Ja.
Er det det?
Ja, det er det.
Men det kan vi snakke med jer.
Det er sjovt.
Men ja, vi har fået flere spørgsmål ind.
Faktisk, altså har jeg fået ret mange, som handler om det her med at være kærestekedelig.
Der er både nogen, der skriver ind, hvad skal jeg gøre når min meninde blød sig røv, syg og kærestekedelig.
Og der er også mange, der skriver ind, jeg er blevet kærestekedelig.
Hvad skal jeg gøre ved det?
Ja.
Og det spørgsmål, vi har valgt i dag, det kommer vi jo til at spille lidt senere.
Men det kom jo på en mail.
Ja, det kom på en mail.
Og det er sjældent, vi får spørgsmål på emails.
Og sjældent, jeg er generelt for emails.
Ja.
Det er...
Ja.
Ja, og sådan er det jo bare.
Det ved jeg ikke, hvad jeg skal sige til.
Hvilke træde er mere i det?
Men.
Vi skal til Vninnibog.
Ja.
Og det er spørgsmål, som vi skal prøve at svare på i dag.
For at lære hinanden, bliver det lidt bedre at kende i vores lille Vninnie-experiment.
Det er, hvad er dit bedste venne-minde?
Ja.
Det er meget nyttet, spørgsmål.
Meget nyttet.
Og for mig i hvert fald, var jeg sådan her, wow, jeg husker alt der inden død, akte, men sådan det bedste.
Det var virkelig svært, jeg har fundet lidt nogle stykker.
Har du fundet sådan...
Altså kan du komme i tang om dit bedste venne-minde?

Nej, jeg kan ikke vælge i et.

Altså det vidste jeg allerede da at læse den, så var jeg sådan...

Jeg kan ikke...

Også fordi, jeg tror, det er mere sådan, perioder for mig.

Ja.

Vi skal melde dig sammen.

Ja, det er ligesom, altså sådan...

Så var der en period, jeg havde med nogen, og en anden period, jeg havde med nogle andre.

Så det er jo helt tilbage fra folkeskolen, til gymnasiet, til den der tidligere, man flyttede hjemme fra, altså noget af... Jeg er ikke vælge mellem alle de her mennesker, og alle de her perioder og minder, og sådan noget, fordi det betyder alt sammen meget for mig i hvert fald, ikke?

Så jeg har bare skrevet sådan en lille lang note på min telefon.

Men hvor jeg i hvert fald så sad og spist en salat tidligere i dag, var sådan... Nu prøver jeg lige sådan at kræse de ting, der falder mig ind.

Ja.

Der er mange af mine bedste venner, men der er ingen gange med i det.

Hvad lige siger I, hvis der er nogen, du også kunne høre det og blive trist.

Og bare sidder og tænker, hvorfor har du ikke taget det her folkeskolen i?

Åbenlyse. Det er jo det allerbedste.

Ja.

Og sådan nogle af mine måske allerbedste venner, der ikke lige bliver nevnt.

Så vil jeg bare sige, I still love you very much.

Ja.

Okay.

Hvem starter?

En masse større, hvad du mest lyster.

Jeg kan altid godt lide, at der er dig.

Okay, men jeg kan godt starte.

Jeg har jo ikke skrevet en fin tekst på den der måde.

Jeg har bare skrevet sådan lidt strøt tanker ned til forskellige minder, jeg bare kan huske.

Men jeg kan bare fortælle lidt om et par minder, ikke?

Rigtig mange af de ting, jeg kom i tanker om, var min tidnæstetid.

Altså, jeg synes, tidnæstetiden står så tydeligt ud for mig som vennernes år på en eller anden måde.

Altså, også tjurerne lige nu venner på en helt anden måde.

Altså, der er så mange andre ting, jeg bruger også så meget tid på.

Men sådan den der tid, hvor man bare havde alt tid i verden til at være sammen med sine venner.

Man gik i skolen med dem, og så var man sammen med dem efter skolen.

Det er meget der, at sådan nogle af de minder, hvor jeg virkelig føler, at jeg var mine venner, er fra.

Jeg kan huske, altså, et minder jeg har er f.eks. at mig og en af mine bedste venner løber hjemmefra.

Vi har begge to fået stuerrest, og vi må ikke være hjemme.

Vi har sagt, vi var hjemme hos den anden, og sådan noget, og kan ikke komme hjem til nogen.

Og ender med sådan en flygte hjemmefra fra Skalud, og det eneste, vi tager med, er min vandpip.

Ej.

Det er sådan, det er det vigtigste, det vi skal have med.

Tager den med sådan noget, ender med at sidde ved Frigsbergskøjtebanen.
Skal jeg ordne, at der det vinter?
Så ryger vandpip af?
Ja, lige præcis.
Fordi det er der, hun bor.
Og de sidder udenfor, om vinteren ved Frigsbergskøjtebanen.
Og ryger vandpip hele natten, fordi ingen af os kan komme hjem og tage de rigtige skolen bagefter, og følger os som nogle outlaws.
Hold da op, hvor vandt ved dit vand kom, der ikke nogen har hentet jer.
Men vi var meget sådan.
Nej, fordi de vidste jo ikke, hvor vi var, vi var jo flygtet.
Men det var meget sådan.
Min sinis tid var meget sådan, det der oprør og lave balladeagtigt.
Og det har jeg så mange sjov mænd fra.
Et andet ting, vi gjorde op en dag, som jeg bare husker virkelig tydeligt, det var mig faktisk, og den samme en ende,
som besluttede os for, at vi skulle lave sådan en udfordring som hed.
Nu skal vi, vi har ingen penge, og alt i dag, vi skal alle skal være gratis.
Så vi tager rote E til køge, og så skal vi af på alle stop.
Vi må ikke blive taget, vi skal ligesom køre på røven.
Så skal vi stå af på alle stop, og så i hver by, så giver vi hinanden en udfordring, til at få noget gratis, som man så skal skaffe, som har dem med byen og gøre på en anden måde.
Så vi sidder af, bare lige at stoppe sig i jersi, der skal vi have et glas gratis mælk.
I ølby skal vi få en gratis fadel, og vi endter i køge, hvor jersen som barn altid elskede at komme og spise bøkkes,
fordi det var der vores mekanik og lo, som en gang imellem, så kørte jeg med min far til køge, fik en bøkkes nede på stranden, så der skulle vi selvfølgelig have gratis bøkkes, en gratis bøkkesmenu.
Og nu skal vi se, hvordan helvede fik I en gratis bøkkesmenu?
Vi er tækkede og bad også jo, altså igennem alle de her byer.
Vi er jo bare sådan her, vi er ude på en udfordring, vi skal, det er et vædmål, jeg skal please mig, vi er ikke bare før og mødt alle mulige show, såede mennesker, som var sådan fint, jeg vil gerne give jer en bøkkesmenu og sådan noget.
Det var fucking sjov, og det var en helt dag, vi brugte på det der, og så skulle vi tilbage igen.
Ja, det er skåret langt til at køge, hvis man skal af på alle stationerne, og en år fundet gratis.
Præcis.
I har det først fra hjemme om natten, følger jeg.
Det lyder som en genial ting, som man jo kunne overveje, og så gør det en dag i dag faktisk.
Det er lidt noget anderledes ned, når det er en voksen person, der står og tækker op her.
Ja, det er faktisk det.
Så havde jeg en tradition med min veninde, mange år i træk, hver den 25.
Så altså den 25. december, dagen efter jule aften, så møttes vi hjemme hos hende eller hos mig, og så køb vi tips, og så spist vi rester og døbede tips i brunsovs, og så danser vi julefilm, og så danser vi til My Only West, det siger jeg med Britney Spears, som var vores ønlængsjulisang,

stadig en af mine ønlængs.

Hørte den bare på repeat, og havde det bare så fedt med alle det der brunsovs og tips, og det var bare hvert år glædet jeg mig til den der dag.

Det forstår jeg ikke.

Ja, altså rigtig meget af sådan noget der, hvor man går i symbiose med sine venner, skrev også noget, jeg havde sådan en distortion med en af mine bedste veninder, hvor vi boede hos mig i fire dage, og var bare der og ikke, jeg skulle på arbejde, at vi havde taget fri, eller så havde vi ikke noget arbejde,

og vi var sådan i tyverne, og vi var sengler, og vi tog mænd med hjem til mig, altså sådan, hvor jeg husker, at jeg er sammen med en mand eller en ung fyr inden på mit sovværelse,

og hun skal ligesom vente, hun vil gerne vente på, at jeg er færdig, fordi så har vi aftalt, at vi skal spise kabonater,

og så begynder hun ligesom at gå i gang med at lave det her kabonater ud i køknet, og jeg kan så døfte, imens jeg ligger ind på det her sovværelse, at der er begynder at lave kabonater, og så fordi jeg er så høj på livet og er glad, og vi hygger os bare så meget, så mest er jeg bare fuldstændig lyst til at være sammen med mig, fordi jeg ved, at der er kabonater derude.

Men det er jo også en livret.

Det er nemlig min livret, og det ved hun jo også, så jeg måske lige som sige til ham, så nej, jeg tror jeg er lidt for fuld eller et eller andet at få ham ud af vakten, og så skal vi spise kabonater hele aften og se film i sengen, og det var bare sådan, vi vognede op sammen, og så så begyndte vi at grille hotdogs ude i min gård til morgenmad, og så tog vi til distortion, drak os fulde, kom hjem nogen gange med nogen, nogle gange ikke med nogen, lavede noget nyt natmad, faldt i søvn sammen, og vognede næste morgen og startede forfra.

Det var også nogle helt magiske dage.

Alt det der, hvor man nærmest flyttede sammen, ikke?

Jo.

På den der måde der?

Præcis.

Det er så nødvendigt.

Ja, og så tror jeg også alt det, der kendte sig, når mange af de her ting, er jo, at det er sådan en ubegrænset tid, hvor vi først ikke har ansvar for noget andet. Jeg skal ikke hjem til nogle børne eller jeg skal ikke op på et arbejde.

Der er ikke nogen bagkant.

Vi er bare sammen i flere døgn på en eller anden måde, ikke?

Ja, det er virkelig også det, jeg savner mest, i det gamle dage, og mine venner skaber.

Altså, at nu er det virkelig sådan noget nærmest oprett indudtel, for at finde ud af, hvem der, hvor flest kan mødes at drikke en kop kaffe lørdagformet af,

inden at vi alle sammen skal være til sit igen, ikke?

Præcis.

Og at dengang, der var, havde man bare sådan uangnede mængder af tid til at være sammen hele tiden,

og sove sammen, og vone sammen, og lave noget sammen igen, og gå i seng sammen, og vone sammen.

Det er også derfor, når jeg så sådan prøvede at tænke på,

okay, men hvad for nogle gode venskæbsvind,

mener jeg, at jeg har fra i dag eller fra denne her tid?

Så er det jo sådan,

jeg ser min venner, og jeg har nogle virkelig, virkelig gode venner,

jeg elsker helt højt,

men sådan var det denne her samtale, jeg havde i Unstads.

De her to timer, hvor vi virkelig fik snakket igennem om vores føle,

så sådan, ja, det vil jo aldrig være mit,

altså det vil ikke være mit bedste venskæbsvind,

det er vigtigt, og det er præcis det, jeg har brug for i dag,

men de der minder, man aldrig glemmer,

det er bare der, hvor jeg havde bedre tid til det.

Men så er det derfor, at jeg har, altså,

mit er nogle af mig sådan mindre,

men det er også mere sådan,

så er det lidt udgangspunkt i sådan en periode,

aktie-prægnende måde, ikke?

Vil du ikke læse det højt?

Jo.

Mit bedste vennemænde er dengang i Folkeskolen,

hvor pigerne af mig billede drengene ind,

at vi havde fået en snej til at gennemgå en forhændringsbane,

vi havde lavet.

Hver vise dem snejnes limspor, som i virkeligheden var en limstift,

vi havde kørt over borgerfladen,

og vi føler, vi havde regnet hele verden ud.

Det er også da en gang Maria og mig blev luftet,

men hun hand i balt og lavede scrapbøger med vores marsvin i.

Og samlet flasker på Nylands vej for at pande dem i BT-Kjørsken

og købe spidersnus og salmiakslikkepinden,

inden vi tog hjem og spillede sims på den stationær computer.

Mit bedste vennemænde var der Sofie kom hen til mig,

da jeg havde første dag i min nye skolehundestad,

og inviterede mig ud i skolegården for at spille tons med de andre.

Og senere hen, da hun stod op for mig,

der pigerne fra parallelklassen kom ind for at give mig nogen på hovedet,

fordi de følte, jeg spillede smart.

Og der efter fuldt mig hjem til min mor,
efter at jeg havde fået nogen på hovedet,
og fortalte mig, at jeg ikke skulle være ked af det.
Min bedste minder er, da jeg så i campingvogn med Nynde,
inden stævnerne på vores røde skole i selkeboks og shorts med smaglige hoveder på.
Og dagen efter sad vi troligt på tilskurerækkerne
og hævde på hinanden af vores heste.
Og vi hang sammen på sådan en måde,
hvor andre mennesker ikke kunne sige i derude nødsautomatiske ting på Nynde.
Og en dag, vi spiste restet boller med poldeksjokolade i køkkenet,
så spurgte hun om, at vi skulle være bedste veninder.
Og men kropføjte, som en sodavand fulde af kolde syre,
og så sagde jeg, ja.
Jeg har også minder med Johanne og Nanna, som jeg boede med i mange år.
Vi skendte så, hvorfor helvede folk ikke kunne tage skrald helt ned i koncentren,
i stedet for at altid stille det ved døren.
Og samtidig så delte vi vores mad med hinanden og hentede toiletpapir til hinanden.
Og når jeg kom hjem fra byen og følte mig ensom,
så såg jeg på min folk ud med dræs for enda Johanne sæseng.
Og han spurgte mig med, at han havde haft en god aften, da vi vognede.
Og Nanna lavede hav og grød med mandler på toppen,
og vi så sinkede liv,
og jeg følte, at de var min forældre på en måde, der er lov i midten af dem,
som om de var en mur af kærlighed, der holdt min moralske tømmermand på afstand.
Mit bedste minder var, at jeg mødte min ven Julian, og vi voksede sammen.
Og den dag i dag, der føler jeg den form for kærlighed til ham,
som man mærker som en fysisk forlængelse af ens egen krop.
Hvis han en dag forsvinder for jordens overflade,
så vil det for mig føles, som om jeg mister en lunge,
og jeg forestiller mig, at det bliver rigtig svært at få luft.
Jeg tænker for, at mine bedste veninder er de mange sommerdag,
der har føltes uendelig, at komme igennem.
Vi har spist bagels på assistenten,
rådet smøjer og drukket sundtop,
og snakket om, hvad helvede der skulle blive sådan nogle som os.
Tænker på de gange, Sisse har lavet sin kend om til en kødbold,
og fået mig til at grine,
og hvordan Sarah kommer hjem til mig om natten, og jeg har haft angst.
Og på, hvordan Trutte altid stiller spørgsmål,
som om, at hver detalje i mit liv er det vigtigste for hende i hendes.
Og på Amalie og alle de rejser, vi har været på,
men også på alt det solbærs aftevand, vi har drukket på hendes sofa.
Og til sidst tænker jeg på Lasse,
og på, hvordan han har gjort det klart for mig,

at ens bedste venner er nogen, man kan møde på tidspunkter i livet,
hvor man ikke visste, at man manglede dem.

Men når man så møder dem, så forstår man ikke,
at der var en tid inden,

og at det er lige meget, at der er allersforskeler,
at man ikke har det samme køn eller interesser.

Så længe man føler, at man kan være sig selv med hinanden,
og på den måde så bliver næsten alle dage til gode minder.

Wow, fint.

Jeg var i hvert fald der først gik i gang,
og så var jeg sådan, det her kunne godt blive en roman.

Jeg ville gerne bare blive ved, og blive ved.

Det var også præcis så, at du har haft det.

Jo, jo.

Jo, det var vildt dejligt, men også fordi jeg virkelig var sådan,
jeg ville godt skrive sådan her,

nævne alle mine venner's navne,

der var også mange af dem, jeg nævner her engang, snakker med i dag.

Men det ville jeg også ret glad for,

og så var jeg sådan, tænkte jeg ikke på at båbe med droget,

som nogle af mine bedste venner skal besøge mig.

Det ville faktisk være sjovt at bare skrive sådan helt fra.

Nærmest man bliver født,

og så bare tage sådan et minne med hver venne,

man har haft igennem hele ens liv,

og nogle af dem er man ikke venner med længere,

og nogle af dem er man ikke.

Det er virkelig altså sådan,

der er jo mange af de her mennesker,

der er ikke nogle af dem her,

som jeg ikke har en god relation til,

som jeg ikke følger med i hudet,

eller sådan,

men jeg taler jo ikke med Johannes længere, for eksempel.

Men den mand har jo alligevel været en kæmpe del af mit liv,

og er i bordet sammen med ham,

og Nanna i fire år i København,

som også var de der år,

hvor jeg var flyttet hjemmefra for første gang,

og at man skulle forstå,

hvordan det var hovedvare,

at bo under hans mor og far.

Men virkelig rigtigt,

at mange af minderne er jo dem fra,

hvor det virkelig er længe siden efterhånden.
Men der skal jo også gå lang tid,
for at noget føles som et rigtig mine,
på en eller anden måde.
Ja, det er det.
Og så tror jeg også,
at det er jo også noget,
der er helt siden af udviklingen.
Og når jeg ser, for eksempel, på mine forældre,
og hvad for nogle ting de så begynder at lave
med deres venner, når de var lidt ældre.
Altså, det er jo også meget naturligt,
at der kommer nogle år,
hvor vi så fokuserer på vores karriere,
og vi skal slå igennem,
og vi skal finde ud af, hvad vi vil være,
og vi bliver voksne,
og vi får nogle børn.
Og så på den anden side af det,
så forstiller jeg mig også,
at som en, nu tager vi til et eller andet sammen.
Altså, jeg har f.eks. planlagt
at tage med min veninde til Paris,
eller Barcelona her til efteråret,
og så glæder mig sygt meget til.
Godt når jeg ikke er langt så siden.
Jeg har haft tid til at rejse med veninder,
men de der ting kommer også tilbage, ikke?
Jo, 100 %.
Det tror jeg, du er meget ret i.
Og det kan jeg da også se på mine forældre.
Ja.
Altså, de laver det så mange ting med deres venner.
Altså, de er i hvert fald i gang med,
at højste mindre en gang til nogle, ikke?
Jo, det er dejligt.
Det er dejligt.
Hvis man slår ordet kærestekedelig op
i den danske ord, hvor stort og følgende,
mindre engageret i sociale aktiviteter,
end tidligere,
fordi man heller vil telebringe tid med sin kæreste.
Forsker ved Institut of Cognitive.
Cognitive.

Forsker ved Institut of Cognitive
and Evolutionary Anthropology
for Oxford.
Hold da op.
Ja, ellers så bare sige, prøv at sige.
Forsker siger,
britiske forskere har fundet ud af,
at vi mister venner, når vi får en kæreste.
En ny kæreste skubber igennem,
og det er to nærvinder ude af energikredsløbet.
Tidligere undersøgelser lavede af
Professor Robin Dunbar.
Tidligere undersøgelser lavede af
Professor Robin Dunbar
for Oxford University,
har vist, at vi i gennemsnit har fem nærvinder.
Og to af dem røger altså,
når vi overgiver os til den romantiske kærlighed.
Til gengæld viser undersøgelsen,
at vi så havde følelsen af at have fire nærvinder i alt,
fordi kæresten bliver vores nye, bedste ven.
Og afstatter en af de misteret venner.
Det forholdser på den måde for alle køn.
Undersøgelsen siger ikke noget om,
om vi finder sammen med de venner,
vi har misteret, hvis vi bliver synkret igen en dag.
Ida, skal vi gå i gang med dagens tema?
Ja, jeg glæder mig til at høre, om dit kæreste kan lide liv.
Ja.
Ja, men det er en gang løg.
Skal vi ikke lige starte med at høre spørgsmålet?
Jo, det synes jeg er et meget, meget godt bud på en start.
Hej Ida, Sophia og Maria.
Jeg har et emne, som jeg kan kunne tænke mig,
at I tog op i os podcast.
Jeg har meget respekt for alle par,
der er de her slags historier.
Og jeg føler også den er lidt tabebelagt,
men jeg kunne meget godt tænke mig,
at høre os tvæltning på det alligevel.
Det drejer sig om, at vælges i nye forældskelser til
i den første fase af et parforhold
og i den forbindelse nedpriviterer venskaber.
Jeg fik for lidt over to år siden en kæreste.

Det var midt i min studentertid.
Jeg var netop født hjemmefra.
Jeg var endelig væk fra bekymringer
og fuld af glæde og lykkeros.
Den tog mig virkelig med stormen.
Jeg er tilbragt hvert et vågen minut med min kæreste i den tid.
Det betyder dog, at jeg ikke længere
gjorde mig klar til fester med min veninder.
Jeg fyldte sig naturligt med min kæreste,
og det hele gav bare meget mening, at være sammen med ham.
Et halvt års tid efter flyttede vi sammen.
Og for mig var det et valg,
der havde jeg ro og lykke og forståelse af min kærene.
Når jeg ser tilbage, er jeg rigtig glad for,
at jeg lov mig selv nød mine forældskelser.
Jeg ved nu, at den forældskelses fase kunne til låns.
Jeg er sikker på, at den fase har hjulpet mig med,
at Danens stærk og søn gruppen for vores parforhold
føler jeg, at et par min veninder har troede sig i den proces,
og de relationer har sig modsætning ikke fået en stærk gruppen.
Jeg kom til at tænke på de limader,
da jeg hørte afsnittet om, at verden sidste sinkelige venindergruppen.
Jeg frygtede, at jeg havde været den veninde,
som ekskluderede de andre, fordi jeg pludselig var i et parforhold.
Jeg valgte ham til, og valgte mere eller mindre dem fra.
Jeg ved, at man ofte kigger skævd til dem,
som prøvedt siger deres kærester, ligesom, at jeg gjorde.
Og det er netop derfor, at jeg føler, at det er meget tabubelagt,
fordi jeg er ikke sjovt at blive kaldt for kærestekedelig,
men jeg føler lidt, at det er sådan, de ser mig.
Eller i hvert fald så mig.
Kan jeg tage den snak op, at give sig selv 100% til sit nye parforhold,
og den balance bagefter, når ens veninder har været på siddlinjen,
og holder sig til den skyldfølgelse, som ofte nedfølger.
Jeg synes, det er lidt sjovt, at hun siger, at hun ikke er kærestekedelig,
men er lige vel fortæller, at hun bevidst har valgt sine venenskaber,
eller i hvert fald bevidst har nedpryvet sine venenskaber.
Men jeg er også med på, at kærestekedelige ord,
og kærestekedelige er måske i virkeligheden et ord, man ikke skal bruge.
Altså så er det noget andet, man skal sige.
Det er det.
Altså jeg tror, hvis man kan drage en parallel, så er det måske,
ligesom du havde det med ordet dårl.
Altså, at hun føler, at det er negativt lavet.

Grunden, så jeg ikke laver, er fordi, at jeg aktivt vælger det fra, og jeg prioriterer noget andet.
Altså, at hun føler, at det her er et dårligt ord.
Det siger noget af mig, som er dårligt.
Og jeg synes ikke, det er dårligt, at jeg har valgt mine forældskildser til.
Det er sådan, jeg tænker, at hun må mene det.
Jeg har hunder på, at jeg også tænker, at hun mener det.
Men hun fortæller jo selv ret tydeligt, at hun ikke har prioriteret sine venskaber.
Og at vennerne så har taget afstand til hende.
Men hvor er jeg sådan her?
Det er vel dig, der har startet med at tage afstand fra dem.
Eller sådan.
Men det kan være, at vi skal starte med at lide og høre fra en anden.
Nu bruger vi lige ordet kærestekedelige igen.
Jeg ved ikke, hvad man ellers skal sige.
Altså, jeg har aldrig haft det forfærdeligt med det ord.
Og mig kan vi i hvert fald godt bruge det.
For mig, jeg har altid været en person, som har forældsket mig meget, meget hovedkuls.
Og meget alt omslutende.
Og alt overskykende.
Og jeg har faktisk ikke kunne koncentrere mig om noget som helst andet, når jeg var forældsket.
Altså, jeg kunne ikke koncentrere mig i andre samtaler.
Jeg kunne ikke koncentrere mig om min skole.
Jeg sad bare og sådan fløj væk på en lyserødskyk.
Jeg tænker om alt det romantiske, vi har lavet og alt det, vi skal lave.
For ham og hans øjne og hvordan han dufter.
Altså, jeg kan virkelig fysisk ikke koncentrere mig, når jeg er rigtig forældsket.
Folk sidder og snakker til mig.
Jeg hører ikke, hvad de siger.
Jeg kan læse den samme side en milliard gange.
Og stadig ikke forstå, hvad der står på den.
Fordi jeg kun tænker på ham.
Det er sådan, at jeg er, når jeg ikke er forældsket.
Så relaterer du.
Jeg forstår, hvordan det er.
Og derfor har det for mig altid undret mig, at alle ikke var kærestekedelige.
Men mindre er de forældsket sig på andre måder, end jeg gør.
For jeg har siddet sammen med mine venner og tænkt, hvorfor skal jeg sidde her?
Jeg kan ikke tænke på, jeg kan ikke koncentrere mig om, hvad du siger.
Og jeg har lyst til at være sammen med min kæreste.
For jeg er så forældsket, det er det.
Det er ikke fordi, at jeg ikke elsker dig.
Og fordi jeg ikke synes det er sjovt at være sammen med dig.
Men lige nu, der er det eneste, jeg kan koncentrere mig om.

Den her nye mand i mit liv.
Jeg tror generelt, jeg har været kærestekedelig.
I starten er mine forhold.
Det er noget, der har gentaget sig mange gange.
Men hvis jeg skal tage udgangspunkt i et forhold, så kan jeg huske en af mine kærester, hvor vi blev en symbiose.
Vi blev virkelig sådan, vi lå.
Jeg husker det som om, vi altid lå i vores seng.
Altså vi har aldrig kommet en gang om ud af vores soveværelse.
Og så fordi vi bare lå iskænnærmest og holdt om hinanden.
Og sådan pudet.
Det var det eneste, jeg havde lyst til at lægge at pude.
Og afe hans hård og køre min fingre igennem med hans hård.
Kig ind i hans øjne og dufte hans hals.
Og han havde det på samme måde, og vi var bare der.
Og jeg kan huske en konkret situation, hvor min veninde kommer besøg.
Og jeg er ingen gang at gå ud af den sang.
Og han er der også.
Og vi bliver ved med at være i den her sang.
Og jeg sætter sig på sengekanten, hører lidt hvordan det går.
Og smutter igen og sådan, hej hej, altså vi må ses, når du er et andet sted.
Og hver gang jeg blev inviteret til noget, altså af min veninde, så var jeg sådan, hvor han kom med.
For jeg havde faktisk ikke lyst til at lave noget, hvis ikke han kom med.
Så ville jeg heller, ellers tak.
Og det måtte han så gerne få da mest.
Og så tog jeg ham med alle steder hen.
Jeg kan sådan ud over den der veninde, der sidder på sengekanten.
Og sådan et par situationer, hvor jeg har revet ham med til arrangementer.
Den der veninde på sengekanten.
Jeg er sjovt.
Fuck.
Jeg var blevet raste, hvis jeg var hende.
Udover det.
Der hvor kommer skal du ud.
Så kan jeg ikke huske mine veninder.
Altså i det periode.
Jeg kan ikke huske, at jeg rende dem ikke, hvor de var, eller at jeg jo havde nogle veninder.
Altså sådan, det er som om de forsvinder.
Men det gør mit job også.
Det gør min uddannelse.
Det gør min forældre.
Alt andet.

Jeg kan ikke huske noget andet,
end den forældskelse og ham i den tid.
Hvad længe står det her på?
Altså er det hele forholdet,
eller er det lige de første tre måneder?
Nej, det vil jeg sige.
Det er en ny forældskelsen.
Så det er de første par måneder,
indtil at der er nogle hormoner,
der falder på pladsen i mig.
Og det udvikler sig mere til kærlighed,
end fra forældskelse til kærlighed.
Og så kan jeg huske,
da vi så slår op,
så er der sådan to slags veninder.
Og der er flere, der repræsenterer begge grupper.
Jeg kan huske, der er nogle af mine veninder.
Fordi det sjov er jo, at da vi slår op,
så har jeg jo selvfølgelig rigtig meget brug for mine veninder.
Så nu vil jeg bare have gerne død,
og pines hver dag,
for jeg er faktisk rigtig kød af det.
Og så har jeg et par veninder,
hvor jeg har undskyldt mig,
hvorfor smider du ikke alt, du har i hænderne,
for at komme løbende hjem til mig.
Jeg er faktisk kæreste sommer.
Og hvor de siger ikke noget med,
jeg har været kæreste kedelig med.
Jeg kan huske to veninder, som er sådan på hør skat.
Vi har ikke set hinanden.
Vi plejer at ses måske en dag hver anden uge,
og nu vil du ses fra morgen til aften døgnet rundt.
Jeg har altså ikke lige planlagt det i min kalender.
Du bliver lige nødt til at vente,
til jeg har fået fri fra arbejde og sådan noget.
Rigt! Tage den nu!
Og så havde jeg så også nogle andre veninder,
som selvom jeg ikke havde fortjent,
det måske bare var sådan her,
vi er der bare på ingen måde.
Der kunne jeg ikke på nogen måde mærke,
at jeg selv havde trukket mig.
Men jeg tror bare,

at veninder vil reagere på forskellige måder på det her.
Og for mig har jeg altid tænkt,
når mine veninder,
nogen af dem har været kæreste kedelig,
og jeg har tænkt, super, jeg parkerer dig,
du er ny forældsket, du er uden for række,
det er godt,
regner du altid,
og vender tilbage.
Og så har jeg aldrig følt nogen negativ følelse omkring det,
fordi sådan er jeg selv.
Men jeg kunne godt forestille mig,
hvis man ikke har det sådan,
at det må være rigtig irriterende,
og rigtig prokærende,
for jeg kender også veninder,
som jeg synes det virker som om du er sådan en,
der ikke bliver det.
Altså, der bliver ved med at holde fast i din relation,
og se dine veninder lige så meget.
At de ser deres veninder,
præcis ligesom de gjorde før.
Alt fortsætter som det plejer,
og så laver de aftaler med ham ved siden af,
og det har jeg altså kigget på sådan,
hvordan kan du det?
Hvordan kan du ikke blive oversvormet
af denne her nye, sindssyge situation?
Jeg tror bare,
for det første, så synes jeg,
at der er jo også en stor forskel på,
altså,
om man er kæreste kedelig
i et par måneder,
eller om man virkelig,
fordi jeg kender også en type,
der er sådan nogle der,
de har kærester, så forsvinder de ikke det.
Altså, så er de bare væk.
Det gør hun jo ikke.
Hun siger, det var en ny forældskelsen.
Nu er den lagt, så nu er det kærlighed.
Nu vil hun gerne være sammen med sine veninder igen.
Det er rigtigt.

Og det er jo sådan, du har det,
det er en ny forældskelsen, der tager over.
Jeg tror, jeg kan unge de fleste,
selvfølgelig kan det altså et par måneder,
hver en eller anden ende.
Der vil jeg så sige,
skal jeg da lige busse til at hive sin kæreste
med arrangementer,
som jeg holder med min venner,
eller min veninder, hvor du er inviteret.
Så vil jeg måske blive lidt sådan,
ej, så må I blive hjem.
Så vil jeg bare blive hjem.
Og der vil jeg nok også have
at feel some kind of way.
Altså, så på den måde, så jo,
jeg ville godt kunne gå i konflikt med det der.
Jeg har også været ny forældsket.
Jeg føler, det er hele min verden,
eller sådan, men tror ikke det.
Så er jeg alligevel altså så meget op at køre,
at jeg også glæder mig til,
at komme lidt væk, gå rundt,
og have grill af maven,
og så se min veninder,
og fortælle om det, snakke om det.
Og jeg tror også, at jeg altid har været en person,
der virkelig har elsket at introducere min kæreste
for min venner.
Og dele både dem,
og ham med hinanden på en eller anden måde,
og se det,
hvis han kan finde ud af,
og være sammen med min venner,
og de kan grine sammen, og have det nice, og sådan noget.
Så det er jo også, altså,
jeg er ikke sådan en isolationsperson med min kæreste.
Og jeg synes, jeg tror bare,
at jeg har også prøvet at have venner,
og alt efter hvor jeg har været i mit liv,
har det påvirket mig forskelligt.
Har jeg for eksempel været
den eneste single,
og alle andre var ny forældsket,

eller datet nogen, og sådan noget,
så føles det jo ekstra ensomt.
Men har du også dengang,
der var yngre i gymnasiet,
og det lyder små,
men hun har jo lige gået i gymnasiet i hvert fald.
Dengang tog jeg faktisk også med Ila op,
fordi som vi også har talet om,
før i de år, er man også sammen på en anden måde.
Der føles det,
der sårer man meget mere sammen,
og man er meget mere tid, der er ikke så meget bagkant.
Det er meget mere, at man har en hverdag,
man deler med sin venner.
Det er jo også eksempel, hun kommer med eksempelet,
at hun er stået med at gøre så klar sammen med sin venner,
hvor det vil vi jo aldrig opdage i dag,
fordi vi gør os jo ikke klar sammen
at følge sig fest på samme måde.
Nej, det er i hvert fald sjældent, det sker jeg ikke.
Og det er også det, jeg mener med,
at dengang, jeg var yngre,
der påvirket det mere mere,
end det ville gøre i dag,
fordi i dag,
der er de fleste på ingen måde,
trukket lidt mere tilbage.
Om det er så på grund af en nyforældskolsel,
eller en baby, det ved jeg ikke,
men folk er jo bare mere utegængelige.
Det er både lille smuleprokeret,
men også meget ked af det,
fordi man følger sig hovedfravalt.
Og jeg tror også, det er meget vigtigt at huske på,
at selvom man får en kæreste,
og de så pludselig bliver af i hele ens verden,
så afstatter de jo lidt en plads,
som der har været en anden person,
der har stået på, som jo bliver rigtig ked af det.
Altså, jeg har prøvet mange gange
at følge mig en lille smule til sidesat,
fordi jeg var nåens nummer 1.
Og pludselig så kom der en eller anden frem,
fyrrer ind i billedet, ikke?

Og der frem, de er pludselig siddet
på min plads i sofaen
og ligger på i min side af sængen.
Og det er jo der,
og følges med min ved det enden
til studenterfest, eller hvad ved jeg, ikke?
En undersøgelse fra Aarhus Universitet
viser i følgepolisikken, at knapp 4
ude af 10 danske og syndens
af deres venskaber er blevet vigtigere
eller meget vigtigere
efter tiden med corona.
Når vi er unge på 18-29 år,
er det faktisk hver anden, der har oplevet
at venskaberne er blevet vigtigere.
Forskerne forklager,
at under den første nedlukning,
der opstod der mange nye venskaber,
fordi vi skulle blive hjemme
og derfor fx blev tvunget
til at snakke med vores nabo over hekken.
Og under nedlukning nummer 2,
der skulle vi vælge en meget lille cirkel
af mennesker, som vi så.
Det betyder, at nogle venskaber løb ud i sandet,
mens vi bevist valgte,
hvem mest det venner var
og investeret mere tid i færre relationer.
Hele 44% af danskerne
så færre mennesker under corona
indik gjorde før landet lögget ned.
Vil du så sige, hvis man står som lyttern
og ikke har lyst
til at være sammen
med sine venner, altså også ligesom mig,
når man er nyforældsket?
Jeg har ikke lyst, jeg har lyst til at være sammen med min kæreste.
Skal man så tage sig sammen
og være sammen med sine venner,
er ligevel selv, at man ikke gider?
Ja, lidt.
Jeg tror faktisk, det eneste, der trækker mig
lidt i hele det konkrete dilemma,
at hun så siger, at det hendes venner,

der har trukket sig fra hende.
Og det lige den, der tror jeg,
så siger hun selv,
at hun har valgt dem fra.
Og derfor så selvfølgelig,
har de jo trukket sig lidt,
men det er jo i virkeligheden hende,
at sige, hun har skuppet dem mere,
end de har trukket sig væk.
Og det tror jeg lige, man skal have med,
hvis man er en person,
som du er, eller som hun er,
eller hvis man er det på en eller anden måde,
hvor man virkelig, hver gang man får en kæreste,
tager i tre måneder til et halvt år i isolation
med den her person. Og så kommer
tilbage og skuffet over ens venner,
ikke at det er, hvor de plejer. Så tror jeg lige,
man skal kigge lidt ind af.
Det vil jeg i hvert fald sige, for der er
nogle mennesker, der har fortsat deres liv
og samtidig nok også har været en lille smule
sort, eller ked af det, eller brokeret.
Og det synes jeg i hvert fald,
at man som en start skal være sådan,
det er ikke dem, der har trukket sig.
Det er mig, der er startet med at trække mig selv
og skubbe dem lidt væk,
som måske jeg lige skulle kalde til kaffe med,
og være sådan der, hey piger.
Nu er altså blevet mig selv igen.
Jeg ved godt, jeg har været skidt forfærdelig,
men jeg har været pisse forældsket,
og det her fløst til at prioritere,
og hvilket er 100% færre.
Og sådan er det jo ofte i livet,
at man ikke prøver det helt lige meget.
Det vil jeg bare gerne,
jeg ked af, hvis I er blevet kede af det,
men jeg har altså opfordret det igen.
Nu kan jeg også være værdelig kedelig,
så nu kan vi hænge ud.
Det er sådan, at det er sværere,
og sådan er det jo også nogle,

det kan jo også ske med venner.
Man kan også være nogenes bedste venner,
prøv lige at få de en ny kollega.
Så man er meget sjovere i en periode,
eller et eller andet.
Jeg har ikke råd i den her podcast,
og prøv at snakke med hinanden om det.
Og jeg vil sige,
forbyggende,
så synes jeg jo også,
at det kunne være rigtig fint,
hvis man siger,
at jeg har fået en kæreste,
og jeg er fuldstændig udenfor Række,
det jeg ikke tænker på andet.
Det har jeg også gjort nogle gange.
Jeg er blevet kaldt kæreste kedelig,
og hvor er jeg bare været,
det er jeg 100% lige nu.
Jeg vil i hvert fald sige,
at det er fint,
man skal gøre, hvad man vil.
Man skal ikke være sammen,
hvis man hellere vil være sammen med sin kæreste,
så er det jo det, man må gøre.
Man skal bare ikke komme ud med bagmand på efter så.
Det er bare det, jeg vil sige.
Hvad hvis man gerne vil begge ting?
Ja, men så må man finde ud af en måde,
og gøre det på,
så man i hvert fald ikke pisse folk af,
eller gøre din kæde af det.
Det er derfor jeg tænker,
men hvis man står i den situation,
og har fået en kæreste,
jeg kan mærke,
jeg kan slet ikke give mine venner det, jeg plejer at sige.
Det vil jo ikke være nogen lang snak,
men bare at sige,
jeg er blevet fuldstændig,
alt overskøkende for elsket,
og det er godt, at jeg ikke lige ser mig,
som jeg har det næste måned eller to,
fordi jeg har bare så meget lyst

at være sammen med min kæreste.
Men ved du hvad, jeg tror,
jeg er stadig blevet en lille tulepest.
Hvorfor det?
Men så kan man,
som person, der gerne vil prioritere sin
ny forældreskelsevilket igen,
det er fint nok, det forstår godt,
det vil jeg også gerne, når jeg er forældsket,
når jeg er,
når det kommer i små bølger en gang imellem.
Nej, men der er jo ikke nogen,
altså,
men jeg vil ikke sætte alt om,
du passer jo stadig i det arbejde,
du kan jo ikke bare sige,
det er også lidt ufint.
Men der har jeg bare fået snak,
det er præcis,
men så tager jeg måske deres,
de mellessåsynede, de har kæreste såre,
eller når de er forældsket.
Men hvor jeg bare føler sådan,
når man kan mærke så meget i livet.
Der er så mange perioder,
hvor man ikke mærker særligt meget,
når man bakker rundt.
Når man har de der perioder,
hvor man er så forældsket,
at alle ens kropp bare føles,
boble er varmt,
det fandmer jeg ikke den arbejdsdag,
jeg vil lægge at tænke på min dødslejlighed,
men måske denne her dag,
som bare fortsætter fra evigt,
hvor vi ligger her og kigger hinanden i øjne,
eller går ud og går den her,
i en magiske tur,
eller hvad det nu kan være.
Det har altid tænkt,
det fandmer jeg ordentligt at melde sig syg for det.
Jeg skal bare være sammen,
jeg skal bare nøde det her,
jeg skal nøde det så fucking meget.

Når Pannelope og Bob,
hvis de bare skal ligge derhjemme og tænke på ham,
så er det noget andet.
Helt ærlig, hvis de er så forældsket,
jeg vil synes, der er dramatisk.
Så der er 2-3 måneder uden at skole til at skole herovre.
En gang imellem,
jeg har tået en dag her,
der hvor jeg bare var på arbejde i dag,
og vil gerne være sammen med min kæreste.
Så har du også stadig været på arbejde,
nogen af de andre dage.
Man kan godt lægge at være forældsket med sin kæreste,
seks udover uden 7 dage,
men så prioriterer sin venner den sidste.
Nogle gange var man også bare at være praktisk tænkende,
og så kunne jeg godt tænke mig
og bibeholde en god relation
til de andre mennesker i mit liv.
Men det er derfor, jeg er sport, der synes du,
at man skal gøre det, selvom man ikke har lyst.
Så tror jeg, at så må man være lidt behovsudsættende.
Så må man være sådan, at jeg ser min venner,
men så kan det være, de alle sammen skal sove sammen senere,
men der dribler jeg hjem til min kæreste at sove.
Jeg tror, man har nødt til,
i stedet for at sætte sig ned og tage en snak
og bage om lov til at være sammen med sin kæreste,
fordi man har forældret sig i de næste tre måneder,
og det er ikke ok, at jeg ikke lige prioriterer jer.
Altså, hvem der sidder og sagde det til mig,
så ville det være sådan lidt,
det må vi da finde ud af.
Hvordan jeg har det med det, når du nu er åbenlyst,
allerede inden du kunne i gang med,
og ikke at prioriterere mig,
sige til mig, at du har tænkt, at du ikke kan prioriterere mig.
På en eller anden måde, tror jeg,
jeg var bedre sådan, det her er for mærkeligt for mig,
og jeg undrer dig alt godt, at jeg er så glad for,
at du er blevet forældsket.
Men hvis jeg ikke er en time i kalendren i ugen,
og at vi to lige kan catch-up,
så synes jeg, at du er mærkelig.

Ja, men så ville du virkelig, at jeg synes, at jeg var mærkelig,
fordi det er præcis, at jeg har gjort.
Ja, men det tror jeg også, at jeg ville.
Og selvfølgelig, og jeg kan også sige en hele uge,
hvor man ikke kan se sin venner fint.
Men det er lidt af med,
at når tænktligt, vi skal gå ind og bliver hver dag,
og at folk virkelig er sådan,
hey, vi skal altså om ses,
vi plejer altid at gøre det her, kommer jeg ikke.
Hey, vil du komme og spise op,
og man bliver inviteret hjem og spise aftensmad,
at jeg har brug for lige at i et godt råd,
eller et eller andet, og at man så er snart,
nej, skal ligge og glå min kæreste ind i fjeset.
Altså det synes jeg bare er lidt stavligt.
Noget, der er sådan,
jeg også bare kommer at tage ting på,
er, at jeg har i hvert fald
fået sådan en anden
fornemmelse af, hvad der har været de,
jo ældre, jeg har blevet,
hvor at da jeg var på den alder,
så selvom, altså det er vildt underligt,
fordi jeg brugte jo alle mine vågne timer,
på at være sammen min venner ind til, at jeg fik en kæreste,
så alligevel, så havde jeg sådan en romantisk idé om,
at jeg tillager i underbevidst kæresten
mere, hvad de er end vennerne,
altså, at det som det ultimative
var ens allernærmeste person,
det var det vigtigste ens liv,
var ens kæreste,
og at vennerne var også vildt vigtig,
men hvis du ved, hvis man skulle lave en vægt,
så ville kæresten være i tungere,
og det er jo sådan,
fandt jeg også ud af, at det var ret farligt,
fordi især i de år,
så kommer og går kærester,
altså,
så er det selvfølgelig lidt noget,
når man begynder at få børn sammen,
og skaber en familie mere end det ens kæreste.

Ja, men de kommer og går,
ikke i lige så stor hyppighed,
ved at sige altså.
Jeg har godt nok haft mange kærester,
som jeg lige er blevet kæreste med at slået op,
og sådan noget.
Der synes jeg, at alligevel, Pelle og jeg er nu på fem år,
holder rimelig godt ud,
men det er bare for at sige,
at det har jeg i hvert fald ændret,
altså af efter at have prøvet
at være kæreste kædelig mange gange,
og så også prøvet at blive sinkel igen.
Ja.
Fordi jeg har egentlig haft det fint nok,
altså, når forældreskelsen har gået over,
så er jeg sådan taget initiativ igen,
og så har vi begyndt at ses,
men vi har stadig set hinanden mindre,
end da jeg var sinkel.
Ja, men det er ikke jeg meningen,
altså det synes jeg, at det er uanset bedre,
det er jo snart, altså,
det er jo meningen, jo flere venner,
altså jo flere relationer du har,
jo færre kan du se dem,
altså jo mindre kan du se de forskellige mennesker.
Så hvis du før bare havde en venindegrupp på 4,
det er kun, hvordan du så,
så havde du altid i verden.
Hvis du får en kærese, så er der jo kun,
hvad ved jeg, 60% til vennerne,
det synes jeg er færre, altså,
sådan er det jo bare.
Det er jo det samme, hvis du lige vil få et job,
altså få en baby eller et eller andet,
altså, man skal jo dele afkagen ud til alle.
Men det er mere det der med,
ja, det er faktisk bare det,
man skal dele afkagen ud til alle.
Hvordan finder man så den balance?
Altså, lad os sige, nu er hun i den situation,
at hun har været kæreste kedelig,
den første tid,

hun kan mærke nu,
at det har haft nogle konsekvenser,
der er nogle veninder, hun ikke har så tættest på længere,
hun deler med noget skyldfølelse,
så hun vil også gerne få sin relationer
tilbage.
Altså,
det jeg har gjort, det er jo bare,
at man skal sige til sig selv,
at de her venner,
som følelsesomt de har trukket sig,
er jo der,
hvor de er,
man er lige sådan,
ude i en armslæng,
fordi de både måske er en lille smule irriteret,
men måske også er blevet lækkede af det.
Det er det, man skal huske,
at at blive nedprivateret af nogle mennesker,
man rigtig godt kan lide.
Så derfor tror jeg, at det er vigtigt,
lige at se ind af det, og jeg synes,
at blæs at prioritere sit forhold
og arbejde på sin kæreste,
men også det, der med at prioritere sin ny forhjælskelse,
det er rigtigt det, at det er en unik tid,
den forstår
og på et eller andet tidspunkt, i hvert fald, for de fleste.
Så godt forstår, at man godt vil have det hele med,
men jeg tror ikke, at det er umuligt,
at det ikke kunne prioritere bare en lille smule venskab,
og derfor tror jeg også,
at man er så nødt til at se ind af,
så man er nødt til at være sådan,
okay, men jeg valgte sig ikke rigtig at prioritere mine venner,
så jeg må lige gå over og sige undskyld.
Altså, det vil jeg gøre.
Og så vil jeg være sådan her,
jeg ved ikke egentlig, om det er på grund af det,
eller hvad, at jeg føler i...
Du vil tage snakken om, du vil ikke bare sådan,
prøve at se, kan vi ikke bare...
Jeg synes, at det er på sin plads lige, at sige sorry, det synes jeg.
Det er jo ikke fordi, jeg vil kalde til møde,

og være sådan der, nu skal vi sidde og kigge en anden dybtig øjne,
men jeg tror bare, jeg vil måske, som du siger,
at tage noget initiativ, så når vi,
hvis jeg kunne få stablet noget på benet, så vil jeg bare lige sige,
ej, by the way, hold det op,
eller hold det op, hvor har jeg været dårlig til at prioritere,
jeg kan man også sige, altså sådan...
Og jeg forstår godt, hvis I sidder og føler lidt,
omkring det, eller sådan, jeg vil bare lige sige,
at jeg ved det godt, eller sådan...
Altså, du behøver ikke at være mere end det,
men jeg tror, at det vil jeg i hvert fald, synes for rart.
Og så afvæbner du jo også, at de kan gå
og være i snakket i kronen,
og være sådan der, fagvognitærende.
Fordi hvis man lige som selv ser højt, jeg ved godt,
jeg lige var lidt meget sammen med ESP'en i de sidste tre måneder,
men altså sådan...
Så kan de være sådan om, hun ved jo også godt selv, hvor det var.
Altså sådan, så er du ikke rigtig mere i det.
Hvem tror du, du bliver tættest venner med?
Dem du bor lige ved siden af,
eller dem, som har samme værdier over bevisninger
og interesser som dig selv?
Jeg vil umiddelbart gette på det sidste,
men det forholder sig faktisk omvendt.
Et studieviser i Følgevidenskabdekor,
at universitetsstudierne, der boede i den samme lejlighedsblock,
foretræk at hænge ud med hinanden,
og skabe nærrelationer med dem,
fysisk tættest omkring dem,
mere end de gjorde med andre,
der på grund af en masse andre fra togere
passede bedst sammen med dem,
men som bare boede længere væk fra dem.
Undersøgelsen peger altså på,
at bekvæmlighed kommer først,
når vi vælger vores venner,
og dem du går i skole med, arbejder med,
bor ved siden af, eller lignende,
vil højt sådan synlig være dem, du bliver bedst venner med,
i hvert fald så længe i fysisk tæt på hinanden.
På den ene side, så synes jeg bare,
at det er så i orden at være

i det nu, man nu er i.
Altså netop at sige, jeg har lige fået en baby,
det er det her, jeg er i lige nu.
Så må de her relationer, de må forhåbentlig stå
på den anden side af det her,
men jeg kan ikke andet end det.
Eller en ny forældskelse,
eller et nyt studie som fylder alt,
fordi man er helt besat af det her,
eller et speciale, eller en hjertesorg,
eller hvad det nu kan være.
En forældre, der er syg,
og det er en, du skal koncentrere dig om,
at vi kommer til at svinge hinanden
i perioder.
Det synes jeg egentlig, er meget naturligt.
Men jeg synes også,
det er meget forståeligt,
at når man står som ven på den anden side,
så er det jo ikke kun,
altså når man er den,
der trækker sig,
når man er den, der er den kæreste grid lige for eksempel.
Så selvfølgelig, så svinger man sin egen relationer.
Men man svinger jo også den ven.
Altså for den ven kunne jo godt have haft brug for dig.
Den ven kunne jo, det er ikke kun
at hygge, at man er venner.
Det er jo også fordi, at man har brug for hinanden,
og brug for at vinde ting,
og brug for at snakke, når man er ked af det.
Og det kan være, der har været nogle situationer,
hvor den ven har brug for dig,
hvor du ikke var der.
Så det kommer jo med en konsekvens.
Så jeg synes helt klart sådan på den ene side,
ja, jeg synes, vi skal kunne være i det der nu,
men jeg synes også, vi bliver nødt til,
så at tage ansvar for det på den anden side,
og sige, nu tager den sig også.
Nu tager jeg det ene teativ.
Og sige, jeg ved det godt.
Men jeg tror også bare, at jeg synes,
at der er forskel på, fordi jeg er meget enig,

at selvfølgelig i venskab skal der være plads til,
at der sker ting.
Men jeg synes også, der er en stor forskel for,
at mine venner får en baby,
eller om de får en kæreste.
Altså jeg har en langt større,
hvad hedder det,
altså tolv modhedsræt,
når det kommer til, at der er nogen,
der lige har født et levende menneske.
Altså så er det sådan,
at jeg ved ikke, hvad der foregår derhjemme,
men jeg ved, det kræver simpelthen hele din krop,
altså at holde det her menneske i livet.
Du kan faktisk ikke fysisk flytte dig,
du skal armme,
og du skal hele tiden være der for den der baby,
og sådan noget, hvor at er det en voksne mand,
der ligger, eller kvinde,
der ligger og suger på din pad, så er det bare lidt noget andet,
fordi så kan du altså godt gå ud og døre,
og ture med mig rundt om dagen.
For mig har det føltes lige så lambende,
altså at få en baby, som det er,
og være en total over, altså ikke en ny forældskål.
Men jeg tror også,
det kommer også an på, hvordan man har det i forældskelserne,
altså fordi du siger jo også netop,
du har også følt, det var vildt dejligt at mødes
med dine venner, og jeg har bare følt,
jeg tror også, jeg har haft en frygt forbundet med
at give slip,
så jeg har følt, det har været
uhyggeligt, når vi slapp hinanden,
fordi jeg føler mig så tæt forbundet,
det er nærmest for, som om jeg efterlød mit hjerte,
der er hjemme, eller min arm,
altså at vi blev ét i den der periode,
at jeg kunne virkelig ikke lige
at være uden ham.
Forresten så har jeg fået
en besked fra en person,
som har hørt det afsnit,
der hedder den sidste single vennergruppen,

og hun har skrevet
en besked med et råd,
eller sådan et form for
en filosofi, man kan gå efter,
ved at sige,
som passer sindssygt godt ind i lige præcis det her
afsnit, synes jeg.
Men du prøver at høre hvad hun har skrevet?
Hun har skrevet,
og jeg er i det.
Jeg er bagud med min podcast,
så jeg har først hørt jeres afsnit
om den sidste single venne
i vennegruppen nu.
Men jeg kom til at tænke på et råd i den forbindelse,
der har virket sindssygt godt i mine vennegrupper,
og måske det kan virke for andre os.
I kan tage det med, eller laver.
Men her kommer
tre måneders regelen.
Når man møder en fyr,
som man er helt forældsket i,
vigtigt, står der i en pantase.
Eller så gælder det ikke.
Så har man tre måneder
på den der lyserøds sky alle taler om.
Tre måneder, hvor man må køre på halv blues
af, hvad man normalt gør i vennskabet.
Så hvis man plejer at ses fire gange
om morgenen, så må man gerne forvente
at ses to gange om morgenen.
Fordi i de tre måneder, der er det eneste
man vil som forældsket,
at lægge og kigge på ham gutten,
og den forældsket er også alligevel ulidt
lige at være sammen med, så det er win-win for alle.
I de tre måneder må man ikke forvente
sønderlig meget at vinde inden.
Men når de tre måneder er gået,
så skal hun hoppe tilbage på sin plads.
Jeg elsker det så høj.
Jeg synes, det er fuldstændig genialt.
Ja, det er det også.
Vi har synes også, at det passer da meget godt

inden i hvilken månede.
Ja, ja, det er jo præcis det samme, vi har sagt.
Jeg har lidt sagt, som om man gerne kører på
nul blues, på indtid blues,
i de første par måneder.
Og du har lidt mere været på halv blues.
Ja, mere en halv pi i herhåret.
Den tre måneders regel, den kan jeg selv se godt.
Altså, fuldstændig egentlig.
100%.
Jeg elsker også, at man ligesom forhandler.
Men jeg vil slet ikke se jer.
Du kan se os halv så meget som du plejer.
Og så er det det.
Og så er det sagt.
Og du er lige vel også pæsulet lige at være sammen med.
Men vi skal se dig to gange med hun.
Men det er win-win for os andre også,
at vi kun ser dig lidt, når du er så press.
Folk, der er så forældsket, som du ser,
er lidt beskrivet.
Du kan være sammen med alligevel.
Tusind tak for det gode råd.
Vi vil altid gerne have meget konkrete råd.
Altså med regler.
Reglingen er, det må jeg gerne skrive til os.
Ja, meget gerne faktisk.
Også det kan også hjælpe en selv.
Jeg vil huske den her nu,
og være sådan, kender I ikke tre måneder til reglen.
Fuldstændig.
Jeg elsker også, at jeg er jo helt besat af kloner,
og har set det alle min barsler igen og igen og igen.
Og de siger jo altid.
Næsten hvert af snit.
Men jeg elsker regler.
Ja, og jeg elsker de regler.
Jeg elsker, at nu har vi sagt, at reglene er sådan,
og så ved vi det.
Og så holder vi os til det i Frank.
Vi har selvfølgelig også
bent vores eksperte i relationer.
Sykker til at pøve et Markupoketia
om at sætte ord på, hvad der sker,

når du får en kæreste,
og prioriterer den person højere end din venner.
Og hvad du skal være opmærksom på
i den situation.
Det han havde at sige, det kommer her.
Entet slår følelsen af komplett forældskelse.
Flere af os kender den nok.
Pludselig er man så betaget af et andet menneske,
at der ikke er nogen anden,
man heller vil tilbringe sin tid sammen med
en sin nyfundende kærlighed.
At gå fra at ses en gang om ugen,
bliver hurtigt til syv.
Og før man ved, at det har man en tandbørste hos hinanden
og går med hinandens tøj.
Hvis du har oplevet starten på et forhold
som et spændende og glædesfyldt eventyr,
kan det samtidig være enormt svært
at overvælde at skulle navigere i intensiteten
af relationen,
og den form for afhængighed, som kan opstå.
Ja, nogle gange kan det gå ud over ens venskab,
og som man måske kan komme til at glemme
eller negligere,
imens forældskelsesrusen står på.
Men selvom det er svært, kan det være en god idé
at gøre en aktiv indsats for
at opretholde en balance i prioriteringen
af sin venner og sin kæreste.
For på hver sin måde har de stor betydning
for ens trivsel og livskvalitet.
Det er vigtigt at få sat tid af
til at se sin venner
og vise, at man stadig er investeret
i sin venskaber.
At øve sig i at være til stedet i samværet
med sin venner uden altid
at lave snakken falde på ens parforhold.
At lægge telefonen væk, når man er sammen med vennerne
i stedet for at skrive med kæresten.
At være responsiv og tilgængelig,
når ens venner har brug for en.
Ligesom man en dag måske selv får brug for dem.
For på et tidspunkt mærker man behovet

for at række ud til sin venner
for at forstøtte, blive opmåndret, valideret
og ja, måske en dag for at få hjælp
til at håndtere svære situationer
som omhandler ens parforhold.
Men når det så er sagt, skal der omvendt
også være plads til, at man kan fejre
kærligheden med sin venner.
Og at man ikke går rundt med en følelse af at
skulle pakke en del af sig selv væk,
fordi man ikke føler sig accepteret
eller forstået af sin omgangskræs.
En ny relation blomstret,
hvor jeg kan være på bekostning af
en masse andre visner.
Tak for at indå en dejlig samtale
hvor er vi for første gang
altså, så vidt jeg lige husket
på Støvnefrådet, har stået i hver
vores lejre, virkelig.
Håv? Håv?
Nej, for helvede. Jeg har slukket for dig.
Du har fået til at slukke for mig.
Det er jo måske apropos det du lige har siddet sagt.
Du har tænkt, for vel og tak.
Vi er uegne i, og jeg skal det sige store.
Lad de kæreste kæde lige i sejret.
Her i studiet.
Nu skal jeg se, men ikke høre mere på det der
Piatari bærer over, at det kun er ved
et dødsfald, men mod træk, så hvad fanden er det?
Jeg føler, du har ret.
Det er i hvert fald første gang, at vi har siddet
lidt meget på den forskel.
Men igen, jeg elsker nye angster.
Jeg er også sådan en træk.
Jeg tænker også mere i forhold til, hvordan vi har været.
Ja, men jeg tænker også, at du har ikke været
kæreste kæde lige, og jeg har været
det, at på den måde.
Jeg har i hvert fald aldrig fået det at vide,
at jeg har været det.
Hvad er det for en maske?
Jeg sidder her og pusser min glorie,

og så er jeg bare selv sådan en, der har været
til alle mine venner.

Farvel, smække den, der dør i,

og så flytte du til Hamburg i to år, bl.a.

For din kæreste kæreste.

Det er jo derfor, at jeg sidder og prøver
at være helt kader med mig,

og så er jeg så sort vidt.

Der er jo en ny ang, så jeg tænker.

Og jeg synes også bare, at man skal
prioritere sit parforhold.

Det synes jeg virkelig.

Men man skal bare, som jeg har sagt nu,
100 millioner gange, ikke godt simpelthen,
være det emens.

Men maria, det gør vi skulle da.

Det gør vi skulle da.

Ej, hvor kækt.